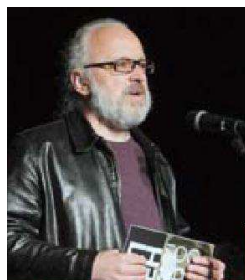

Позорје младих

Театролог Зоран Ђерић отворио
Позорје младих

PLAY SHAKESPEARE Академија уметности Београд

III године глуме
Класа: Драгана ВАРАГИЋ, проф.
Асистент: Предраг
СТОЈМЕНОВИЋ

"Ако вас давимо, давимо вас добре воље"

И почиње Шекспир. Дан обојен Шекспиром, дан Шекспирових боја. Позорје младих је отворено!

Част да заиграју први добили су глумци треће године Академије уметности из Београда и учинили су на част својој Академији и својим професорима.

Иако представу чини мноштво одломака Шекспирових комада, њихово излагање је спојено у функционалну целину, где мисао и емоција складно буди и прати следећу. Сценографија је непостојећа и чине је глумци који тренутно не учествују у играној сцени. Својим покретом маестрално прате или стварају атмосферу и излажу фантастичне, често симетричне, одговарајуће призоре. Такви прикази умирују, узнемирују или просто наводе да се запитамо зашто видимо баш оно што нам је дато. Они реагују и мењају се како диктира игра. Управо сценски покрет подиже ово извођење на виши ниво. Оно интригира. За кореографију је била задужена Соња Вукићевић.

Глумци у белим мајицама и црним панталонама били су контраст глумицама које су биле одевене у потпуно бело, са провидним обруч-сукњама, које су чак у једном тренутку подизале изнад глава и давале илузију рајских птица заточених у кавезе. За костим је био задужен Бата Спасојевић. Све је прорачунато, економично и врло ефектно. Једини реквизит јесте црвена марама која у свакој сцени мења функцију и служи сврси. Још један интересантан мотив

који тера гледаоца да је сваким одломком тражи и разазна њено ново значање.

Бајковита музика на пустој сцени постаје узбудљива и покретачка, буди актере, доводи их радосне у први план и почиње расподела улога у *Сну летњег ноћи*. Публици није било тешко да се препусти неисцрпној енергији глумца и уз гекове и лакоћу праћења изговорене речи, могли смо поверовати да се подела улога на глумачким одсецима врши управо како је показано у првој инсценијацији *Сна летњег ноћи*. Како сцена траје, глумци се смењују и опробавају у истом лику. Тако су, примера ради, Петра Дуњу играле **Милица Мајсторовић**, **Софија Узумовић** и **Анђела Белошевић**. Свака од њих енергична, разговетна, гласна.

Као да се добронамерно такмиче са претходном. **Николина Марић** је у лику Душице одушевила публику лављом риком, а **Немања Милуновић** је разгалио гледалиште својим драматичним умирањем у лику Николе Вратила.

Уследила је *Укрућена торонаг* где су дивно укочени "заводнички" плес одиграли **Анђела Киковић** и **Дејан Ђорковић**. Поново се враћамо на *Сан летњег ноћи* и централни мотив, прелепо дрво, које својим телима чине статисти. Лик Хелене је тумачила **Кристина Вулегић**, лик Хермије **Јелена Вукићевић**, а Лисандер и Деметар били су **Петар Кокиновић** и **Предраг Грујић**. Дрво се разлаже у шумски свет и женскадија полази за Титанијом, а мушки за Обероном. Док се њих двоје љубају на љубашкама, девојчице су заводнице у Титанијином делу сцене, а дечаци мангупи у Обероновом кругу.

Разигране тонове интермеца смењују меланхолични додири дирки клавира и најављују пад у трагедију. *Бура*.

60. СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ

Просперо је у центру вртлога сачињеног од статиста који око њега попут таласа круже. Аријел (**Ђурђина Радић**) носи црвену мараму преко лица и на помен слободе је скида. Када му је слобода поновно ускраћена, Аријел је везује око лица и потчињава се Просперу. Он га хвата и врте се у вртлогу, у бури емоција. *Хамлејџа* тумачи **Реља Поповић** у пратњи *Офелије*, **Иве Крнете**. Страст и туга у пуном сјају поменутог пара. Трагедија се наставља уз *Макбејџ* и *Леди Макбет*, потом кроз *Хенрија VI* да би дошли до закључујућих и вољених монолога из *Ричарда III* и *Хенрија VII* у емотивним извођењима **Мине Николић**, **Марије Пантин**, **Николине Марић** и **Софије Узуновић**. Последњи монолог био је *Хамлетов* у извођењу **Петра Кокиновића** и речи које одзвањају гласовима свих присутних глумаца, "Сад сам сам".

Нина
СИБИНОВИЋ
